

Kelimat-ı İlâhî olarak Risale-i Nur'un makamı

Çamdibi'nden İbrahim Aktaş: “Risalelerde geçen ‘Gördüm ki... kat’î müşahede ettim’, ‘müşahadatımı yazdım’, ‘kalbe ihtar edildi’ gibi yaklaşımları nasıl anlayacağız?”

Kdz. Ereğli'den Ahmet Danışmaz: “İlham-sünühat farkı nedir?”

KELİMAT-I İLÂHİYE HADSİZDİR

Allah kelâm sahibidir ve O'nun kelâmı hadsiz ve sınırsızdır; yazmakla bitmez. Kur'ân'ın ifadesiyle Allah'ın kelâmını yazmak için denizler mürekkep olsa ve yedi kat deniz daha ilave edilse denizler tükenir, Allah'ın kelâmı tükenmez.¹

Keza Kur'ân, Allah'ın insanla konuşma biçimlerinden haber veriyor.

Buyuruyor ki: “Allah, bir insanla ancak vahiy yoluyla veya perde arkasından konuşur. Ya da bir elçi gönderip, izniyle ona dilediğini vahyetmek suretiyle konuşur. Başka türlü konuşmaz. Şüphesiz O yücedir, hüküm ve hikmet sahibidir.”²

Bu âyette bildirildiğine göre Allah kullarıyla perde arkasından ilham, sünühat, tuluat, ihtar, nur, feyiz ve vahiy biçimlerinden biriyle veya hepsiyle konuşur.

Bunlardan vahiy, peygambere mahsus bir konuşma biçimidir.

İlham, sünühat, tuluat, ihtar ve feyiz ise diğer kullarına mahsus konuşma biçimleridir.

Kalbe doğan mânâlara ilham; belirli bir gayretten, himmetten ve meleke derecesinde bir hamiyetten sonra feyz ve nur şeklinde kalbe bırakılan mânâlara sünühat, tuluat veya ihtar denir.

Hiç şüphesiz ilham, sünühat, tuluat ve ihtar biçimindeki konuşmalarda tek ölçü şeriattır. Şariat ile ve ehl-i sünnet çizgisiyle doğrulanmayan ilham ile amel edilmez.

Ancak ilham, sünühat, tuluat ve ihtar Kur'ân'ın cadde-i kübrasından geliyor ve şariat ile doğrulanıyorsa bunlara nuranî bilgi kaynakları denir; bunlar dinlenir, dikkate alınır ve kendisiyle amel edilir.

Böyle nuranî bilgi kaynaklarıyla amel etmemek ise mesuliyeti gerektirir.

KELİMAT-I İLAHİYE İKİ NEVİDİR

Bediüzzaman'a göre kelimat-ı İlahiye iki nevidir:

1- Hususi bir rahmetle gelen kelimat. 'İlham, sünühat, tuluat, feyz, nur ve ihtar' gibi tabirler bu tür kelâmları tarif ediyor.

2- Büyük Saltanat haysiyetiyle gelen kelâm. Bu tür kelâma vahiy deniyor. Vahyin en büyüğü Kur'ân'dır. Ardından diğer peygamberlere inen vahiyler ve kitaplar gelir.

İLHAMLAR ARASINDA İNCE FARKLAR VARDIR

Birinci tür kelâmlar arasında hiç şüphesiz ince farklar ve dereceler vardır. Bediüzzaman'ın ifadesiyle, ilhamların "en cüz'îsi ve basiti, hayvanatın ilhamâtıdır. Sonra avam-ı nâsın ilhamâtıdır. Sonra avam-ı melâikenin ilhamâtıdır. Sonra evliya ilhamâtıdır. Sonra melâike-i izam ilhamâtıdır."3

Yüksek bir ilme haiz bulunan ve âlem-i İslam'ın kurtuluş reçetesi beraberinde olan Bediüzzaman'ın kalbine gelen ilhamlar, "evliya ilhamatı"nın "sünühat, tuluat, feyizler, nurlar, ihtarlar, istihracat ve müşahadat" nevindendirler. Kur'ân'dan süzülüp gelmişlerdir. İmanı tasdiktirler, şهادettirler, şuhuddurlar, tahkiktirler, hakikattirler. Bediüzzaman'ın müşahadelerinin ve şهادetinin ifadesidirler.4

RİSALE-İ NUR'UN KELİMAT-I İLAHÎ OLARAK MAKAMI

Bediüzzaman, Risale-i Nur'un Kelimat-ı İlahî olarak makamını şöyle izah ediyor:

Risale-i Nur, "vahiy değil ve olamaz. Hem umumiyetle dahi ilham değil, belki ekseriyetle Kur'ân'ın feyziyle ve medediyle kalbe gelen sünühat ve istihracat-ı Kur'âniyedir.5

İşte Bediüzzaman hazretleri, "hakikatten haber aldım"6, "gördüm ki",7 "kat'î müşahade ettim",8 "müşahadatımı yazdım"9, "kalbe ihtar edildi"10, "tavzif edilmişiz"11, "biz istihdam olunuyoruz"12, "hakkalyakin zevk ettim"13 gibi ifadelerle Risale-i Nur'ların İlâhî bir nur ve kelâm olarak, sünühat, tuluat, feyz ve ihtar biçimlerinde geldiğini beyan etmektedir.

Bu ifade biçimi, şimdiye kadar görülmüş bir ifade biçimi değildir.

Dolayısıyla bu ifade biçimi, sahibinin, yani Bediüzzaman Said Nursî Hazretlerinin İlâhî sünuhata, nura ve ihtara mazhar Mehdi-yi Muntazar olduğunun da Risâle diliyle tescili hükmündedir.

Dipnotlar:

1- Kehf Suresi: 109; Lokman Suresi: 27

2- Şura Suresi: 51

3- Sözler, s. 124

4- Mektubat, s. 365

5- Şualar, s. 615

6- Mesela bakınız: Kastamonu Lahikası, s. 79; Tarihçe-i Hayat, s. 260

7- Mesela bakınız: Sözler, s. 14, 147, 148, 149, 190, 191, 199, 295, 502, 672; Mektubat, s. 12, 21, 52, 326, 385; Lem'alar, s. 98..

8- Mesela bakınız: Şuâlar, s. 181; Asa-yı Musa, s. 17

9- Mesela bakınız: Şualar, s. 91,

10- Mesela bakınız: Lem'alar, s. 238; Sözler, s. 138; Şualar, s. 285, 448; Kastamonu Lahikası, s. 26; Tarihçe-i Hayat, s. 259

11- Mesela bakınız: Mektubat, s. 413

12- Mesela bakınız: Mektubat, s. 364

13- Mesela bakınız: Şualar, s. 59